

N:o 83.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren — 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående offentliga revisorer.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 5.)
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 4) utlåtande n:o 2.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har anförts, bland annat, att behövet af en legaliserad kår af fullt utbildade sjelfständiga revisorer med hvarje år gjorde sig allt mera gällande på snart sagdt alla områden af det offentliga lifvet. Önskemålet att erhålla sådana kunde, enligt motionärens åsigt, både lätt och utan afsevärd kostnad vinnas, derigenom att vid af staten understödda och kontrollerade handelsskolor inrättades en öfverbyggnad, en särskild klass för utbildning af revisorer, till hvilken elever, som genomgått sådan handelsskola, egde tillträde, sedan de viss tid varit i tjenst och utöfvat praktisk verksamhet hos någon legaliserad revisor eller vid revisionsbyrå. Efter aflagd examen borde dessa elever, i den mån behövet påkallade, nämnas till offentliga revisorer med en ställning, exempelvis motsvarande den, som intoges af en notarius publicus eller en landsfiskal. Dessa revisorer skulle kunna komma till en vidsträckt användning, och då sjelfdeklaration blefve påbjuden, skulle sannolikt behövet af offentliga revisorer blifva verkligt trängande.

Olägenheterna af nu rådande förhållanden på det område, som motionären åsyftade, hade tydligen visat sig: den större affärsmannen, som måste eigna sin kraft åt skötseln af sin affär i dess helhet, försummade stundom, till sin skada och förlust, kontrollen öfver den viktiga bokföringen; inom banker och bolag kunde oegentligheter fördöljas genom oriktig bokföring o. s. v. Motionären funne ej något annat, verkligen ingripande medel mot dessa missförhållanden än bildandet af ett fast organiseradt och legaliseradt revisorsstånd samt önskade därför, att det måtte utredas, dels huru behofvet af en kår af fullt utbildade offentliga revisorer kunde tillgodoses, dels ock hvilken ställning och hvilket ansvar borde tillkomma en sådan kår.

Det synes ej osannolikt, att, om tillgång funnes på legaliserade och edsvurne revisorer, desamma i många fall skulle komma att föredragas framför nu tillgänglige yrkesrevisorer. För utbildning af legaliserade revisorer kräfvdes, såsom motionären framhållit, ej något särskildt af staten upprättadt och underhållet institut. Den i alla händelser jembörelsevis ringa utgift, som för dylika revisorers utbildning kunde krävas, skulle tvefvelsutän blifva till synnerligt gagn.

Riksdagen — som i anledning af annan inom Riksdagen väckt motion i särskild skrifvelse anhållit, det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida och under hvilka vilkor en minoritet inom aktiebolag eller registrerad förening för ekonomisk verksamhet må ega besluta, att en utom bolaget eller föreningen stående, för revisionsuppdrag särskildt kvalificerad person skall deltaga i den lagstadgade granskningen af styrelsens förvaltning och bolagets eller föreningens räkenskaper, samt för Riksdagen framlägga de förslag till lagstiftningsåtgärder härutinnan, hvartill förhållandena kunna föranleda — får, med fäst afseende å nämnda framställning, på grund af nu förevarande motion anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta utreda, huruvida en kår af fullt utbildade revisorer må anses behöflig, och i så fall hvilka åtgärder må vara erforderliga för att bereda denna kår en lagligen erkänd, med ansvar förenad ställning, samt derefter för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill utredningen må kunna föranleda.

Stockholm den 8 maj 1902.

Med undersätlig vördnad.